

MAAR DE LENTE WIST HET NIET ... (EE)

Situation : ton correspondant flamand t'envoie un texte sur nos activités de ces dernières semaines en ces temps exceptionnels.

Tâche : tu en fais un résumé en néerlandais. Ecris au moins 120 mots.

Consignes : après avoir lu le texte, tu repères 10 situations négatives/difficiles et 10 événements/actions plutôt positifs auxquels sont soumis les Belges pendant cette période de confinement. Evite le copier/coller, utilise tes mots.

Het was begin 2020 ...

De mensen hadden een lange, donkere winter achter de rug.

Februari was een heel onrustige maand geweest met veel stormen en veel regen.

De natuur was onrustig, alsof ze de mensen iets wilde vertellen, alsof ze de mensen ergens voor wilde waarschuwen. En toen werd het maart ...

Het was maart 2020 ...

De straten waren leeg, de meeste winkels waren gesloten, de meeste auto's stonden langs de kant van de weg, de mensen kwamen bijna niet meer buiten en dát over de hele wereld, landen gingen op slot, de mensen konden niet geloven dat dit gebeurde, het was zo surrealistisch ...Iedereen wist wat er aan de hand was.

Maar de lente wist het niet.

En de bloemen bleven bloeien.

En de zon scheen ... De eerste mooie lentedag sinds lange tijd brak aan.

En de zwaluwen kwamen terug.

En de lucht werd roze en blauw.

Het werd later donker, en 's ochtends kwam het licht vroeg door de ramen.

Het was maart 2020 ...

De jongeren studeerden online, van thuis huis.

Kinderen speelden onvermijdelijk vooral in huis.

Pubers verveelden zich; ouders wisten niet wat te doen.

Mensen kwamen alleen even buiten om boodschappen te doen of om de hond uit te laten.

Bijna alles was gesloten, zelfs de kantoren, hotels, restaurants en bars.

Het leger begon uitgangen en grenzen te bewaken.

Mensen moesten van thuis uit gaan werken.

Ondernemers kwamen in de problemen.

De meeste kinderen konden niet meer naar school.

Er was ineens niet genoeg ruimte meer voor iedereen in ziekenhuizen. Operaties en onderzoeken werden uitgesteld ... Iedereen wist het.

Maar de lente wist het niet. Zij ontsproot.

Ze draaide onverstoord haar jaarlijkse programma af.

Ze schonk ons haar mooiste bloemen en haar heerlijkste geuren.

Het was maart 2020.

Iedereen zat thuis in quarantaine, preventief of om gezondheidsredenen.

Sommige mensen mochten niet meer naar hun werk; anderen móesten.

Elkaar omhelzen, kussen of een hand geven was ineens een bedreiging.
Iedereen moest flinke afstand tot elkaar bewaren. Dat was afschuwelijk.
In de supermarkt waren sommige schappen leeg.
Allerlei leuke dingen gingen niet meer door. Daar werd een streep door gezet en niemand wist wanneer dat weer kon.
Mensen werden beperkt in hun vrijheid, terwijl er nochtans vrede was.
Over de hele wereld werden veel mensen ziek en het was besmettelijk ...
Er was isolatie, ziekte en paniek ... Toen werd de angst pas echt!

En de dagen zagen er allemaal hetzelfde uit ...
En de weken duurden ineens veel langer ...
En iedereen hoopte dat er niet nóg meer strenge maatregelen zouden volgen ...
De mensen zaten vast in een film en hoopten dagelijks op dé held ...
De wereld was vertraagd, terwijl het tóch geen vakantie was. Niemand had dit verwacht ... Iedereen wist wat er gebeurde.

Maar de lente wist het niet en de bloemen bleven bloeien.
De magnolia stond in de knop.
De vogeltjes begonnen aan hun nestjes.

En toen werd het plezier van koken en samen eten herontdekt.
Iedereen gaf elkaar tips over leuke dingen die je met de kinderen kon doen.
Er was weer tijd om te schrijven en te lezen. Mensen lieten hun fantasie de vrije loop. Verveling veranderde in creativiteit.
Sommigen leerden een nieuwe taal of ontdekten kunst.
Anderen ontdekten dat ze niet écht hadden geleefd en vonden de weg naar zichzelf terug.
Iedereen had van de ene dag op de andere veel meer tijd voor het gezin. Sommigen verlieten hun vastgeroeste relatie om de liefde van hun leven te vinden.
Anderen boden aan om voor kwetsbare mensen boodschappen te doen of te koken.
Iedereen wist ineens wat een 'vitaal beroep' was. Die mensen werden helden, ze werden meer gewaardeerd dan ooit.
Anderen gingen op afstand muziek met elkaar maken of zingen om zó samen te zijn.
Mensen kregen oog voor eenzaamheid en verzonnen dingen om er iets aan te doen.
Mensen herstelden van hun stressvolle leven.
Mensen die elkaar niet kenden, gingen spontaan een praatje maken met elkaar.
Sommigen maakten vliegers van papier met hun telefoonnummer erop, zodat eenzame mensen ze konden bellen.
De overheid ging bedrijven en zelfstandigen helpen, opdat ze niet failliet zouden gaan of mensen zouden moeten ontslaan.
Gepensioneerd zorgpersoneel bood zich aan om te helpen in de zorg.
Uit alle hoeken kwamen vrijwilligers; iedereen wilde iets doen.
Om acht uur 's avonds gingen mensen overal ter wereld in de handen klappen voor alle artsen, verpleegkundigen en zorgpersoneel, die keihard aan het werk waren om in de zorg alles draaiende te houden.

Het was het jaar waarin men het belang erkende van gezondheid en verbinding, van saamenhorigheid, van sociale contacten en misschien ook van zijn roeping. Dit deed iets met het collectieve bewustzijn. Dit deed iets met álle mensen ...
En de economie ging bijna kopje onder, maar stopte niet, en vond zichzelf opnieuw uit.
Het was het jaar waarin de wereld leek te stoppen, het jaar waarin we met elkaar in de geschiedenisboeken zouden komen ... Dat wisten we allemaal.

En de lente wist het niet.
En de bloemen bleven bloeien, en de bomen liepen uit.
En het werd steeds warmer.
En er waren veel meer vogels.

En toen kwam de dag van bevrijding ...

De mensen keken tv en de premier vertelde iedereen dat de noodsituatie voorbij was, en dat het virus had verloren!

Dat iedereen SAMEN had gewonnen!

En toen ging iedereen de straat op, met tranen in de ogen, zonder maskers of handschoenen...

De buurman werd geknuffeld, alsof hij een broer was. De wereld was mooier en liefdevoller geworden.

En de mensen waren humaner geworden, en ze hadden weer waarden en normen.

Het hart van de mensen was weer open, en dat had positieve gevolgen.

Doordat alles stil had gestaan kon de aarde weer ademen. Ook zij was genezen van wat de mensen háár veel eerder hadden aangedaan.

En toen kwam de zomer ...

Ondanks alles

Ondanks het virus

Ondanks de angst

Ondanks de dood

Omdat de lente het niet wist,

leerde iedereen

de kracht van het leven ...

Naar Susan Blanco (De Taalrecycler)